

BJÖRKENS VISA

G. Raab

Vid den kla - ra rand av en blom - mig strand
 sjöng en björk i - bland si - na grö - na
 vi - sor. Och jag hör - de då i hans
 gren där - på och så sjöng han en gång så.

"Ack jag vet, jag vet
 mången hemlighet:
 mången flicka grät
 under mina grenar.
 Mången gosse såg
 här så varm i håg
 på den blåa vikens våg.

Nästa afton sken
 månen på min gren.
 Så kom åter en,
 och så kom den andra
 tyst liksom en hamn
 sökte vännens namn
 i min trogna vita famn.

Klara månen sken
 på min gröna gren,
 och så kom där en
 som-skar namn i barken.
 Och det var blott ett
 och han kysste det.
 Det har ingen, ingen sett.

Och min vita stam
 stod helt allvarsam
 och så smög det fram,
 vad de båda skrivit.
 Och de märkte nog,
 vad där stod i skog,
 och jag såg därpå och log.

Nästa kväll så kom
 där en flicka som
 såg sig ofta om
 och skrev namn i barken.
 Och det var blott ett,
 och hon kysste det.
 Det har ingen, ingen sett.

Sedan hände så,
 att de båda två
 togo miste då
 och ej kysste - trädet.
 Lilla vän hur lätt
 händer icke det?
 Det har ingen, ingen sett."

Men där for ett sken
 över löv och gren,
 och ett sus där ven
 över blad och toppar,
 och en stjärnas tår
 föll i vindens spår
 ed på jordens korta vår.

Zacharias Topelius